

РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЛАГАНЕТО НА ЧЛ.43 ОТ НАРЕДБА №
44 НА КФН ОТ 20 ОКТОМВРИ 2011 Г. ЗА ИЗИСКВАНИЯТА КЪМ ДЕЙНОСТТА НА
КОЛЕКТИВНИТЕ ИНВЕСТИЦИОННИ СХЕМИ, ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ДРУЖЕСТВА ОТ
ЗАТВОРЕН ТИП И УПРАВЛЯВАЩИТЕ ДРУЖЕСТВА

Докладът е изгoten съгласно Вътрешните правила за управление на риска и правилата за разкриване на информация по Наредба 44.

УД „Експат Асет Мениджмънт“ разкрива следната информация за договорен фонд „Експат Имърджинг Маркетс Стокс“, която е актуална към 31.12.2016 год.

I. Информация относно целите и политиката във връзка с управлението на рисковете

A. Политики и процедури за управление на различните видове риск

Процесът по установяването, управлението и наблюдаването на рисковете има за цел да редуцира влиянието на външните и вътрешните рискови фактори върху инвестициите, включително на рисковете, произтичащи от макроикономическата среда.

Целта на Фонда е да осигури на инвеститорите нарастване на стойността на инвестициите им в дългосрочен план при умерено до високо ниво на риск. Основните политики на УД „Експат Асет Мениджмънт“ във връзка с управлението на риска са:

Поддържане на умерено до високо ниво на риск, съответстващо на инвестиционните цели за риск и доходност на ДФ; Постигане на максимална ефективност при хеджирането; Оптимизация на инвестиционните резултати (постигане на максимална доходност при умерен до висок риск); Защита на правата и интересите на притежателите на дялове на ДФ „Експат Имърджинг Маркетс Стокс“; Осигуряване на текуща ликвидност на инвестициите на притежателите на дялове съгласно законовите и вътрешните разпоредби; Предотвратяване на ликвидни кризи в резултат на подадени поръчки за обратно изкупуване на дялове на Фонда.

Процедурите за оценка и управление на отделните видове риск включват: идентифициране на отделните външни и вътрешни данни; идентифициране и измерване на риска; конкретни методи за управление на всеки вид риск и основни допускания и изходни параметри за прилагането на избрания метод; наблюдаване, оценка и контрол на риска; докладване на риска.

1. Пазарен риск - възможността да се реализират загуби поради неблагоприятни пазарни изменения в стойността на финансовите инструменти. Компонентите на пазарния риск са:

а) лихвен риск - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в даден финансово инструмент поради изменение на нивото на лихвените проценти. Управляващото Дружество измерва лихвения риск чрез изчисляването на дюрация. Дюрацията е основната мярка за чувствителността на дадена ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти. УД използва метода на модифицираната дюрация, за да измери лихвения риск, свързан с всяка ценна книга, базирана на лихвен процент като облигации, лихвени суапи, фючърси, базирани на лихвени проценти, и фючърси, базирани на облигации. УД прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на лихвения

рисък. Дългосрочната стратегия за управление на лихвения рисък включва определяне на целеви стойности на чувствителността на портфейла към изменението на нивото на лихвените проценти, съгласно инвестиционните цели и политика на Фонда. Краткосрочната стратегия включва ежедневно/ежеседмично определяне на чувствителността на дадена ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти.

б) валутен рисък - Управляващото дружество измерва валутния рисък за всяка валута, различна от лев и евро. Валутният рисък се измерва чрез използване на историческата волатилност на курса на съответната валута към лева или еврото спрямо нетната валутна експозиция. Краткосрочната стратегия за управление на валутния рисък включва следене на ефективността на предпазването от валутен рисък спрямо разпоредбите на МСС 39.

в) ценови рисък - рисъкт от намаляване на стойността на инвестицията в даден финансов инструмент поради неблагоприятни промени на нивата на пазарните цени. Дългосрочната стратегия за управление на ценовия рисък включва: 1. оценка на приложимостта и ефективността на използванието методи за измерване на ценовия рисък; 2. изготвяне на предложения до Съвета на директорите на управляващото дружество при установяване на необходимост от промяна на използванието методи за измерване на ценовия рисък. Краткосрочна стратегия включва измерване и анализиране на получените резултати чрез един от приложимите за съответния пазар на ценни книжа количествени методи: 1. Историческа волатилност, измерена чрез стандартно отклонение; 2. β -кофициента към индексите на съответните пазари; 3. При невъзможност за прилагане на точка 1. и 2., управляващото дружество използва стандартното отклонение на избрания индекс на регулирания пазар, на който се търгуват дадените акции като заместител при цялостния анализ на портфейлите.

г) ликвиден пазарен рисък свързан с възможността от загуби или пропуснати ползи от наложителни или принудителни продажби на активи при неблагоприятни пазарни условия (като например ниско търсене при наличието на свръхпредлагане). Определя се минимален праг от пари и парични еквиваленти в портфейла на Фонда и се следи ефективността на приложените методи за определяне на ликвидния пазарен рисък.

2. Кредитен рисък и рисък на насрещната страна – възможността от намаляване на стойността на позицията в един финансов инструмент при неочеквани събития от кредитен характер, свързани с емитентите на финансови инструменти, насрещната страна по борсови и извънборсови сделки, както и държавите, в които те извършват дейност. Кредитният рисък бива три вида:

а) контрагентен рисък е рисъкт от неизпълнение на задълженията от насрещната страна по извънборсови сделки. б) сътълмент рисък е рисъкт, възникващ от възможността договорният фонд да не получи насрещни парични средства или финансови инструменти от контрагент на датата на сътълмент, след като той е изпълнил задълженията по дадени сделки към този контрагент. УД измерва този рисък чрез стойността на всички неприключили сделки с една насрещна страна като процент от стойността на управлявания портфейл. Не се включват сделките, склучени при условие на сътълмент DVP (доставка срещу плащане) и на пазари с функциониращ клирингов механизъм. в) инвестиционен кредитен рисък е рисъкт от намаляване на стойността на инвестицията в дадена дългова ценна книга поради кредитно събитие при емитента на този инструмент.

Кредитно събитие включва обявяване в несъстоятелност, неплатежоспособност, съществена промяна в капиталовата структура, намаляване на кредитния рейтинг и др. УД извършва качествен и количествен кредитен анализ на базата на: аа/ финансовите отчети на емитента; бб/ капиталовата структура на емитента; вв/ обезпечението на емисията, в случаите когато емисията е обезпечена; гг/ управлението и репутацията на емитента.

Управляващото дружество прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна. Краткосрочната стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна включва: 1. текуща и последваща оценка на кредитния риск на дълговите финансови инструменти в портфейла на Фонда чрез качествен и количествен анализ на базата на финансовите отчети на емитента, обезпечението на емисията, управлението и репутацията на емитента или използване на присъдения му външен кредитен рейтинг за целите на оценката; 2. текуща и последваща оценка на кредитния риск на насрещната страна по извънборсови сделки посредством качествен и количествен анализ на базата на финансовите отчети на контрагентите по извънборсови сделки, предоставеното обезпечението (в случай на наличие на такова), управлението и репутацията на съответния контрагент или използване на присъдения му външен кредитен рейтинг; 3. проследяване стойността и честотата на неприключилите сделки с даден контрагент; 4. ежедневен контрол спазването на законовите и приетите вътрешни лимити за концентрация към кредитен риск; 5. постоянно наблюдение на развитието и взаимовръзките между пазарите и икономиката, което улеснява идентифицирането на потенциални рискове от концентрации на кредитен риск (както на ниво група, така и на самостоятелна основа) и факторите, които ги предизвикват.

Дългосрочната стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна включва: 1. изграждане на адекватни системи за управление на информацията, които да позволяват идентифициране на концентрации на кредитен риск и риска на насрещната страна; 2. определяне на вътрешни лимити за концентрация на кредитен риск, в съответствие с инвестиционните цели и политика на Фонда, при необходимост и по преценка на отдел „Управление на риска“ и отдел „Управление на активи“; 3. преструктуриране на портфейла на Фонда в случаите на установен риск от влошаване платежоспособността на даден емитент или контрагент или група емитенти или контрагенти, установена прекомерна концентрация на кредитен риск и др. Портфейлът на Фонда се преструктурира по предложение на отдел „Управление на риска“, съгласувано с отдел „Управление на активи“.

3. Операционен риск – това е възможността да се реализират загуби, свързани с грешки или несъвършенства в системата на организация, недостатъчно квалифициран персонал, неблагоприятни външни събития от нефинансов характер, включително и правен риск. Операционните рискове могат да бъдат: вътрешни – свързани с организацията на работата на управляващото дружество във връзка с управлението на колективните инвестиционни схеми и външни – свързани с макроикономически, политически и други фактори, които оказват и/или могат да окажат влияние върху дейността на управляващото дружество във връзка с управлението на колективните инвестиционни схеми.

Дългосрочната стратегия за управление на операционния риск се изразява в приемането от УД на правила и процедури за организация на дейността на ДФ, като се оформя политика на фонда, съгласно инвестиционните цели и политика на Фонда.

Краткосрочна стратегия се изразява в приемане на конкретни мерки и разпределение на отговорностите по спазването им, като ясно се дефинират вътрешните правила относно правата и задълженията на служителите, достъпа до информационните системи и бази данни на управляващото дружество. Информационната система на инвестиционното дружество се архивира и се изготвя процедура за възстановяване на работоспособността на информационната система. Извършват се регулярни обучения на персонала по теми, свързани с финансовата теория и практика и управлението на риска, съществуват се регулярни срещи и се поддържа непрекъсната комуникация между отделните звена на управляващото дружество за обмяна на опит. Поддържа се актуална база данни с нормативната регламентация, имаща отношение към дейността на договорния фонд. Използват се външни консултанти и юридическа кантора за имплементиране на нормативните изисквания спрямо дейността на Фонда, когато е необходимо.

4. Ликвиден риск – възможността от загуби от наложителни продажби на активи при неблагоприятни пазарни условия за посрещане на неочеквано възникнали краткосрочни задължения на договорния фонд. Управлението на ликвидния риск на фонда се състои в анализ на база на исторически данни за входящи и изходящи парични потоци, свързани с дейността на колективната инвестиционна схема и поддържането на активни балансови позиции, които: 1. осигуряват във всеки един момент възможността дружеството да изплати всички свои задължения на разумна цена и при минимален риск; 2. предотвратяват необходимостта от прибързана продажба на активи, което би довело до реализиране на загуби и/или пропуснати ползи. Управляващото дружество управлява ликвидния риск съгласно Правилата за поддържане и управление на ликвидните средства на ДФ. Правилата посочват принципите и методите на управление, както и правата и задълженията на лицата, отговорни за управлението, отчетността и вътрешния контрол върху ликвидността.

5. Риск от концентрация – възможността от загуба поради неправилна диверсификация на експозиции към клиенти, групи свързани клиенти, клиенти от един и същ икономически отрасъл или географска област, или възникнал от една и съща дейност, което може да причини значителни загуби, както и рисът, свързан с големи непреки кредитни експозиции. За ограничаване на риска от концентрация се извършва ежедневна преоценка на активите, емисиите в портфейла на колективните инвестиционни схеми и се следи за спазване на ограниченията, заложени в чл. 45-49 от ЗДКИСДПКИ и вътрешните правила.

6. Системни рискове зависят от общите колебания в икономиката като цяло. УД не може да влияе върху системните рискове, но ги отчита и се съобразява с тях.

Б. Структура и организация на отдела за управление на риска

Отделът по управление на риска действа независимо от другите отдели в управляващото дружество, отчита се пряко пред Съвета на директорите и има следните отговорности по управлението на риска: 1. разработка и прилага системата за управление

на риска на ИД/ДФ; 2. изпълнява правилата и процедурите по управление на риска; 3. гарантира съответствието с одобрената вътрешна система за ограничаване на риска на Фонда, включително с нормативно определените лимити за стойността на общата рискова експозиция и риска на насрещната страна. 4. консултира управителния орган на управляващото дружество относно определянето на рисковия профил на Фонда; 5. докладва редовно пред управителния орган на управляващото дружество и на лицата, осъществяващи надзорни функции, когато е приложимо, относно: а) съответствието между текущото ниво на риск, на което е изложен управляваният от него Фонда и одобрените рискови профили на тази схема; б) съответствието на Фонда с вътрешната му система за ограничаване на риска; в) адекватността и ефективността на процеса за управление на риска и поспециално показващ дали са предприети подходящи коригиращи мерки в случаите, когато са констатирани недостатъци; 6. докладва редовно пред висшето ръководство, представяйки текущото ниво на риск, на което е изложен Фонда и за текущите или предвиждани нарушения на ограниченията, като по този начин се осигурява предприемането на навременни и подходящи действия; 7. извършва преглед и подпомага организацията и процедурите за оценка на извънборсовите деривативи. 8. контролира спазването на установените от Съвета на директорите лимити и уведомява при надвишаване на утвърдените лимити чрез изпълнителния директор и прокуриста. 9. служителите в Отделът по управление на риска трябва да притежават подходяща квалификация за изпълнение на възложените им дейности. Управляващото дружество осигурява на постоянния отдел за управление на риска съответните правомощия и достъп до цялата информация, необходими за изпълнение на горепосочените функции.

B. Обхват и характер на системите за отчет и измерване на риска

Отделът за управление на риска изготвя отчети за рисковите експозиции, включващи оценка на основните рискове. Методите за оценка се свеждат, без да се ограничават до:

а) стандартно отклонение (историческата волатилност на котировките); б) В-кофициентът към индексите на съответните пазари; в) дюрация на инструментите с фиксирана доходност; г) мониторинг на входящите данни, използвани за оценките; д) качествен и количествен кредитен анализ на базата на финансовите отчети, капиталовата структура, репутацията на емитента и обезпечението на емисията; е) диверсификация на портфейла от акции и облигации и наблюдаване на лимитите за концентрация; ж) анализи на макроикономическите показатели на региона, в който инвестираме с цел минимизиране на тяхното отрицателно влияние. з) политики за хеджиране на риска чрез деривативни инструменти и неговата редукция, както политиките и процедурите за наблюдение на постоянната ефективност на процесите по хеджиране и редукция на риска

Общата политика за хеджиране и ограничаване въздействието на рисковете, прилагана във Фонда се основава на стриктно съблудаване на разпоредбите, на нормативните актове, структуриране на портфейла съгласно принципа на оптимална диверсификация и с коефициентите на корелация на отделните активи. Методите за контрол и хеджиране на всеки отделен риск са разписани подробно в Правилата за управление на рисковете в „Експат Асет Мениджмънт”.

Към 31.12.2016 г. няма инвестиции в деривативни инструменти с цел хеджиране.

II. Информация относно използваните методи за оценка на всеки вид рисък, както описание на съответните вътрешни и външни показатели, които се вземат предвид при прилагането на метода на измерване.

Рисковите фактори, оказващи влияние върху инвестициите, управявани от УД са:

1. Пазарен риск

а) лихвен рисък - Управляващото дружество използва метода на модифицираната дюрация, за да измери лихвения рисък, свързан с всяка ценна книга, базирана на лихвен процент като облигации, лихвени суапи, фючърси, базирани на лихвени проценти, и фючърси, базирани на облигации.

б) валутен рисък - Управляващото дружество, измерва валутния рисък за всяка валута, различна от лев и евро. Разпределението на експозицията към валута, различна от евро и лев, с оглед на наличните парични средства и компаниите, в чийто книга е инвестирали Фондът към края на 2016 г. е както следва:

Валута	% от активите
Турска лира	1.1%
Руска рубла	7.4%
Мексиканско песо	5.6%
Китайски ренминби юан	22.1%
Тайвански долар	3.2%
Индийска рупия	10.1%
Виетнамски донг	0.8%
Южнокорейски won	4.1%
Индонезийска рупия	2.4%
Южноафрикански rand	3.8%
Бразилски реал	8.1%
Щатски долар	5.5%

в) ценови рисък - Управляващото дружество измерва ценовия рисък, свързан с инвестиции в индивидуални акции чрез историческата волатилност на цената им, измерена чрез стандартно отклонение.

Системата за оценка и управление на риска позволява на Отдела по управление на риска да набира информация и изчислява показателите за оценка на риска от концентрация в дейността на ДФ „Експат Имърджинг Маркетс Стокс“ на ежедневна база.

2. Кредитен рисък и рисък на насрещната страна

а) контрагентен рисък - рисъкът от неизпълнение на задължение по договори от насрещната страна при депозиране на парични средства.

Стойността на портфейла подложена на сетьлмент рисък към края на отчетния период е 0.00 %.

б) сетьлмент рисък - рисъкът, възникващ от възможността взаимните фондове да не получат насрещни парични средства или финансови инструменти от контрагент на датата на сетьлмент, след като те са изпълнили задълженията по дадени сделки към този

контрагент. Управляващото дружество измерва този риск чрез стойността на всички неприключили сделки с една насрещна страна като процент от стойността на управляемия портфейл. Не се включват сделките склучени при условие на сътърмант DVP (доставка срещу плащане) и на пазари с функциониращ клирингов механизъм.

Стойността на портфейла, подложена на сътърмант риск към края на отчетния период, е 0.00 %

в) инвестиционен кредитен рисък - рисък от намаляване на стойността на инвестицията в дадена дългова ценна книга поради кредитно събитие при емитента на този инструмент. Целта на Управляващото дружество е да постигне високо качество на портфейла, като следва стъпките, описани в Правилата за оценка и управление на риска.

Системата за оценка и управление на риска позволява на Отдела по управление на риска да набира информация и изчислява показателите за оценка на риска от концентрация в дейността на ДФ „Експат Имърджинг Маркетс Стокс“ на ежедневна база.

3. Операционен рисък

Отдел „Управление на риска“ следи за възникването на рискове, които биха повлияли на нормалната оперативна дейност на дружеството

Видове операционен рисък:

- а) Вътрешни рискове – рискове, свързани с персонала - ниско ниво; технологичен рисък - ниско ниво
- б) Външни рискове - рисък на обкръжаващата среда - ниско ниво; рисък от физическо вмешателство - ниско ниво.

Системата за оценка и управление на риска позволява на Отдела по управление на риска да набира информация и изчислява показателите за оценка на риска от концентрация в дейността на ДФ „Експат Имърджинг Маркетс Стокс“ на ежедневна база.

4. Ликвиден рисък - през отчетния период Управляващото дружество стриктно следи изискванията за ликвидност и спазва приетите Правилата за поддържане и управление на ликвидните средства на Фонда. Към 30.12.2016 г. няма нарушение на ликвидността.

Налични парични средства	Стойност в лв.	% от НСА
Разплащателна сметка в лв.	127 797.26	8.0%
Разплащателна сметка в евро	127 961.25	8.0%
Разплащателна сметка в щ. долари	50 951.60	3.2%
Общо	306 710.11	19.1%

Системата за оценка и управление на риска позволява на Отдела по управление на риска да набира информация и изчислява показателите за оценка на риска от концентрация в дейността на ДФ „Експат Имърджинг Маркетс Стокс“ на ежедневна база.

5. Риск от концентрация - Управляващото дружество следи стриктно инвестиционната политика и инвестиционите ограничения относно портфейла на договорния фонд. Към 30.12.2016 инвестициите в акции с дял между 5% и 10% възлизат на 19.6% от активите на фонда.

Системата за оценка и управление на риска позволява на Отдела по управление на риска да набира информация и изчислява показателите за оценка на риска от концентрация в дейността на ДФ „Експат Имърджинг Маркетс Стокс“ на ежедневна база.

6. Общият риск на портфейла възлиза на 16.94%, измерен чрез аноализирано стандартно отклонение за годината.